

JETHRO TULL'S IAN ANDERSON

NÁVRATY GERALDA BOSTOCKA

LIVE
4. 7. 2012
AMFITEÁTR
LOKET

TEXT PETR NOŽIČKA FOTO EMI

Druhé a další díly jsou běžné v literatuře. Ve filmové branži většinou záleží na úspěchu původního. Pokračování převážně nestojí za moc, ale existuje dost „dvojek“ a „trojek“, které se zdařily. Za všechny jmenujme Coppolovy Kmotry.

V hudbě, zejména rockové, to však není vůbec obvyklé. Pár nepříliš významných výjimek se najde, ale většinou jde jen o využití názvů a velmi volné spojení. Zakladatel Jethro Tull Ian Anderson vždy zkoušel měnit zavedené obyčeje, často s velmi slušnými výsledky. Nyní se vrátil novým pohledem k jednomu z nejslavnějších alb své kariéry a uspěl.

Thick As A Brick

Letos pětadesátiletý Anderson se hudbě coby zdroji obživy věnovat nemusí. Za zlatých časů Jethro Tull vydělával dost. Uvážlivě investoval do nemovitostí a chovu a zpracování lososů. Hudba jej však očividně baví, a tak rok co rok jezdí po světě. Název skupiny přitahuje větší publikum, ale komornější sólová turné jsou prý logisticky a finančně méně náročná. Prvních dvanáct let mezi téměř nepřetržitým koncertováním stihli Jethro Tull každý rok nabídnout kvalitní studiové LP. V dubnu 1972 a o patnáct měsíců později přišli s prvními koncepčními alby. Anderson tvrdil, že chtěl „nato-

čit matku všech koncepčních alb“; později se nechal slyšet, že se jednalo o parodie.

Fanoušci je však uvítali a *Thick As A Brick* i *A Passion Play* patří k nejoblíbenějším titulům JT. Britská kritika byla náhle mnohem chladnější. „Myslel jsem, že jsme do té míry dokázali namíchat jakous-takous věrohodnost s úplnými blbostmi, aby většina lidí pochopila, že jde o vtip. Z dnešního pohledu to byla nesporně hloupost, někdo by snad řekl poněkud pubertální, na to ale mohu namítnout, že jsem byl opožděný ve vývinu a bylo mi tenkrát teprve čtyřiatdvacet, takže to tehdy byl hlas a mozek mladíčka, který se pokoušel udělat něco jinak,“ řekl autorovi biografie Davidu Reesovi.

LP bylo prezentováno jako zhudebnění rozsáhlé básně geniálního dítěte Geralda Bostocka, vítěze soutěže mladých básníků. Gerald byl za užití hrubých výrazů při jejím přednesu následně diskvalifikován. Nadšeně bylo album přijato zejména v USA, kde tři týdny vedlo žebříček a stalo se 16. nejprodávanějším za rok 1972. Zejména tam také bylo kompletně (rozšířené improvizacemi na cca hodinu) předváděno na koncertech; v Británii a Evropě sice turné začalo, vystoupení bylo však méně.

TAAB2 aneb Gerald Bostock po čtyřiceti letech

„Námětem tohoto výročního navazujícího alba,“ říká Anderson, „je pokus prozkoumat různé možné stezky osudu, kterými se onen předčasně vyspělý, školou povinný chlapec, Gerald Bostock, mohl vydat. Stvořili jsme v písničkách jeho alter ega, která ukazují nesmírně široké možnosti zvrátů osudu a nespočet příležitostí. A není to jenom o Geraldovi. V ozvěně slyšíme, kudy se vydávaly naše vlastní osudy a jak měnily směr, jak jsme zažívali jejich rozřešení skrze náhodná setkání, zkušenosti či zážitky, v dané době zdánlivě naprosto bezvýznamné.“

A tak nám postupně nabízí Geralda hrabivého a bez skrupulí jednajícího bankéře (vděčná píseň *Banker Bets, Banker Wins*), Geralda bezdomovce, který byl v dětství zneužitý domácím a jako změkčilec a teplouš otcem vyhozen z domu, Geralda vojáka hynoucího kdesi v Asii, Geralda sboristu zapáleného pro církev. A nakonec prachobyčejného muže z malého obchůdku, žijícího šedý život v bezdětném manželství. Jediným potěšením mu je hraní si s modely železnic.

Člověk by očekával, že bude zahrnut variacemi na original. Není to rozsáhlá rocková suita, celek je rozdělen na devět kapitol, pět probírá možné proměny

KDYŽ SE DÍVÁME ZPĚTNĚ NA SVÉ ŽIVOTY, ČASTO NÁS PŘEPADÁ MYŠLENKA „CO KDYBY“

hrdiny, úvodní a závěrečné tři jsou zamyšlením nad náhodami osudu, současně však epilogem příběhů hrdinů. Kapitoly jsou dále členěny na jedno- až třídílné samostatné písničky kolem tří minut, často i méně. Zřetelná je snaha jednotlivé kapitoly stylově odlišit: jsou tu folkové názvuky, hard rock, dechová sekce i hojně užitý akordeon, akustická kytara, samozřejmě flétna. Vše v nostalgickém retro duchu. *From A Pebble Thrown* začíná předělem „mateřského“ alba, zazní ještě další naznačené motivy. Znalci občas narazí na jemné ozvěny i z jiných alb skupiny. Nejtypičtějším kouskem pro fanoušky je *Old School Song*. Závěrečné *What-ifs, Maybes, Might-have-beens* pak obsahuje citaci hlavního motivu původního elpíčka včetně textu: „Ani tví moudří rádcové nevědí, jaký je to pocit, být úplný tupec...“

Vedle samostatného CD vyšla též speciální edice s DVD. Na něm je kompletní album v 5.1 Surround Sound verzi od Stevena Wilsona (Porcupine Tree, nově smíchal také *Aqualung*) pětadvacetiminutový dokument o vzniku nahrávek, rozhovor s Andersonem a Wilsonem, čtené texty s titulky (i českými) a kompletní podoba www.StCleve.com. Tu si můžete vyhledat, stejně jako originální texty i kvalitní, oficiální český překlad na webu skupiny.

Thick As A Brick živě

Kromě roku svého vzniku se album už nikdy živě nehrálo celé. Další dekády skupina, případně Anderson s jiným doprovodem, nabízelí zdařilé, sevřené výtažky hlavních hudebních a textových motivů různého rozsahu. Na letošní koncertní šňůru je plánováno kompletní předvedení obou alb, čekejte tedy minimálně sto minut hudby. U nás bude k vidění 4. července v přírodním amfiteátru v Lokti nad Ohří, na Slovensku 25. srpna v Bratislavě. Rozšířená, zvukově restaurovaná (opět Wilson) podoba původního *Thick As A Brick* letos koncem roku rovněž vyjde.

Skončili Jethro Tull?

Na fanouškovských stránkách se polemizuje o tom, že Jethro Tull už vlastně skončili, aniž by to někdo oficiálně oznámil. Ian Anderson se totiž rozhodl pokračování *Thick As A Brick* a následující turné absolvovat s jinými muzikanty. Dva z posledních sestav Jethro Tull – klávesista John O'Hara a baskytarista David Goodier – zůstali, přizváni však nebyli kytarista Martin Barre, ani bubeník Doane Perry.

Místo nich byli povoláni bavorský kytarista Florian Opahle (nar. 1973), Andersonem již několikrát na sólových turné vyzkoušený, a ostřílený jazzový

multinstrumentalista Scott Hammond (1963) na bicí. Nejspíš zase pokus osvěžit zvuk skupiny. Opačhle však hraje hodně v duchu Barreho, stejně jako O'Harovi nečiní problém přizpůsobit dominující hammondky zvuku někdejšího klávesáka Johna Evana. Anderson změny zdůvodňuje tím, že oběma zbývajícím členům poslední sestavy účast nabízel, ale oni už měli jiné plány. V jiném rozhovoru zase tvrdí, že nevidí důvod trvat při pokračování na původní sestavě, když tři z tehdejších hráčů se už hudbě nevěnují a on navíc vše napsal sám.

Barre však bude letos rovněž na turné. V úsporném triu a také s kompletní sestavou nazvanou Martin Barre's New Day. V plánu mají hrát hlavně léta opomíjené skladby Jethro Tull, například *To Cry You A Song*, *Teacher*, *Minstrel In The Gallery*, kus *Passion Play* a další. Někdy se přidá také bubeník Doane Perry. Ani jeden z nich si není jistý, zda ještě dojde k obnovení skupiny, v žádném případě to ale neodmítají. Pokud nenastanou nějaké zdravotní komplikace u někoho z protagonistů, mohli by na nějakou další šňůru, nazvanou třeba „poslední turné Jethro Tull“, v budoucnosti opět vyrazit. ■

OBALY THIS AS A BRICK

Původní LP *Thick As A Brick* bylo zabaleno hodně netradičně – do novin! Deska byla vložena do smyšleného dvanáctistránkového plátku *St. Cleve Chronicle*, který byl přeložen na formát LP. Noviny byly dalším žertem, většinu textů napsala trojice kumpánů ze skupiny – Ian Anderson, klávesista John Evan a baskytarista Jeffrey Hammond-Hammond.

Na titulu jsou odhaleny aféry geniálního mladého poety a také obvinění z těhotenství čtrnáctileté školačky. Uvnitř, vedle textu skladby a zprávy o novém LP Tull, nechybějí různé podivné zprávičky, inzerce, dopisy čtenářů, společenská kronika, sport, horoskopy, válečná povídka, televizní program, křížovka a v dětském koutku číslicová „dokreslovačka“, v níž vyjde téměř obnažená dáma v podvazcích! Na fotografiích jsou různě maskovaní členové skupiny. U CD byl obal značně ošizen, jen do reedice k 25. výročí byly noviny vloženy o cca 30 % zmenšené, ale úplně.

Nový obal odkazuje na elektronickou verzi někdejších novin. Při prolístování zjistíte, že ani zde původní duch nechybí. Z mnoha Andersonem & spol. vymyšlených textů a oznámení z místního života aspoň několik vzorků. Noticka o zatčení sochaře a hudebníka Jamese Duncana a jeho mladší sestry Gael na demonstraci „za práva volně žijících koček“, protože na policisty mňoukali a vystrčili holé zadky. Jde o Andersonovy děti a jeho vlastního koníčka – starat se o zatoulané kočky. Nabízeny jsou třeba pilotní kurzy s instruktorem Brycem Dickensem, na fotografiích poznáte kapitána letadla Ed Force One Dickinsona. Informace o příjezdu hypnotizéra (na snímku Ian osobně), nové hře místních ochotníků s pikantním námětem (ochotníka představuje Doane Perry). Anderson se vyskytuje na mnoha ilustracích, třeba ve skafandru kosmonauta. Na sportovní stránce je účastníkem místního klání v jíždání pářivých chili papířek (zpravodaj očekává, že v roce 2024 už to bude olympijský sport). Ian skončil druhý, když za vyměřené dvě minuty snědl 9 kousků. Vítězná paní Rupi Pathak jich dokázala spolykat 17, ale skončila v nemocnici.

JETHRO TULL'S IAN ANDERSON THICK *Plays* AS A BRICK

STŘEDA 4. 7. 2012

Amfiteátr Loket, otevření amfiteátru v 19:00

WHATEVER HAPPENED TO GERALD BOSTOCK?
www.iananderson.com

www.StCleve.com
The Czech Rock Website

WHATEVER HAPPENED TO GERALD BOSTOCK?

JETHRO TULL'S IAN ANDERSON TAAB2 THICK AS A BRICK

Ageing Rock Star to play "warm-up" gig at St Cleve Community Centre on Friday 4th April

4.7. koncert v Lokti nad Ohří

JETHRO TULL'S IAN ANDERSON: Thick As A Brick 2
Slavné album se dočkalo zcela nového pokračování!

JETHRO TULL'S IAN ANDERSON TAAB2
CHRYSALIS/EMI 53:45
ROCK

www.StCleve.com

JETHRO TULL'S IAN ANDERSON TAAB2 THICK AS A BRICK

Ageing Rock Star to play "warm-up" gig at St Cleve Community Centre on Friday 4th April

Jedno z nejúspěšnějších alb skupiny Jethro Tull se ke čtyřicátému výročí dočkalo pokračování. Epická mystifikace *Thick As A Brick* byla v roce 1972 prezentována jako skupinová zhudebněná polemická báseň osmiletého Geralda Bostocka. Nyní se Ian Anderson – mozek, hlas, důležitý instrumentalista a veřejná tvář skupiny, již pod svým jménem, ale s předsazenou komerční pojistkou „Jethro Tull's“, rozhodl zaspokulovat si, jakými cestami se život někdejšího mladého génia mohl dál ubírat. Činí tak vtipně a nápaditě. Jednotlivé příběhy mají odlišný hudební kabát. Sequel sice užívá některé hudební motivy prvního dílu, ale činí tak střídavě a nápaditě, zazní jen minimum parafrází. Samozřejmě také několik ozvěn melodií zlatých tullovských časů. Převažuje však relativně zánovní hudba podaná v klasickém hávu Jethro Tull, i když vedle Andersona a dvou dalších členů poslední sestavy tu hrají dva relativně mladíci. Úplně nové příznivce album nepřítáhne, početní obdivovatelé však mohou být spokojeni, asi nejvíc za posledních řekněme šestnáct let. A 4. července mají možnost vidět Iana & spol. naživo v amfiteátru v Lokti.

★★★★☆ **PETR NOŽIČKA**